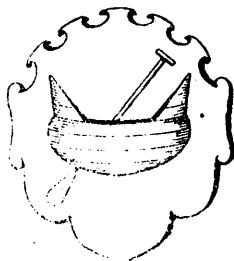

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 14. Tel. 28-00.
Administ. czynna od g. 9-12 w p.
Redakcja od godz. 2-3 po południu

Prenumerata: Miesięcznie zł. 1.--.

M. ŁODZI.

Ogłoszenie: Wiersz nonparel. (cztery szp. na stronie) zł. 0.20—Przed tekstem zł. 0.55—za wiersz (dwie szpalty na stronie) Drobne zł. 0.08 za wiersz. Najmniejsze ogłoszenie zł. 5.—

Cena egzemplarza zł. 0.25.

Nr. 19. (346)

Łódź, wtorek 11 maja 1926 r.

Rok VIII

Inż. K. Folkierski

Kawnik-Przewodniczący Wydz. Budownictwa
Magistratu m. Łodzi.

O regulację m. Łodzi.

Pierwszym, który wszczął sprawę regulacji m. Łodzi, był profesor Ranck z Hamburga, sprowadzony do Łodzi przy poparciu generała Beselera. W dziedzinie regulacji miasta nie było wówczas prawie fachowców, ale i dzisiaj wybitnych fachowców w tym dziale liczyć można w Polsce na palcach, tak dalece, że gdy obecny Magistrat rozpisał **otwarty** konkurs o obsadzenie posady kierownika Oddziału Regulacji Miasta, żaden ze zgłaszających się kilkunastu kandydatów nie mógł być uwzględniony przez Magistrat z braku wybitnych specjalnych kwalifikacji, wymaganych na to stanowisko.

Po wyjeździe prof. Rancka, już za czasów pierwszego Magistratu w 1919 roku obowiązki kierownika Oddziału Regulacji Miasta pełnił dorywczo inż. Adolf Goldberg, który praktykował jeszcze przy prof. Rancku. W aktach Magistratu niema jednak żadnych śladów, na mocy których możnaby ustalić zamianowanie inż. A. Goldberga, jako faktycznego kierownika Oddziału Zabudowy Miasta. Dnia 18 maja 1922 roku wniósł inż. Goldberg podanie o mianowanie go kierownikiem Oddziału Zabudowy Miasta; podanie to zostało odmownie załatwione przez ówczesny Magistrat i p. inż. A. Goldberg został zwolniony na własne żądanie.

Dnia 1 marca 1921 r. inż. arch. W. Lisowski został mianowany kierownikiem Oddziału Zabudowy Miasta. Urząd ten pełnił do dnia 1 marca 1922 r., gdy przeszedł na stanowisko inspektora budowlanego (kierownik Inspekcji Budowlanej).

Dnia 18 maja 1922 r. p. Teodor Szubert, dotychczasowy zastępca (od 3/I 1922 r.) kierownika Oddziału Zabudowy Miasta, został mianowany kierownikiem Oddz. Zabud. Miasta.

Taki był stan rzeczy w Oddziale Zabudowy Miasta z chwilą, gdy w drugiej połowie 1923 roku obecny Zarząd Miasta objął urządowanie, — z czego wynika, że za całą ówczesną działalność Oddziału Zabudowy Miasta, nikt z członków obecnego zarządu żadnej odpowiedzialności wziąć na się nie może.

Należy zauważyć mimochodem, że, przed objęciem kierownictwa Oddziału Zabudowy Miasta przez inż. Lisowskiego, przez jakiś czas Oddziałem Zabudowy Miasta zajmował się bezpośrednio inż. Szenfeld.

Po ustąpieniu p. Szuberta, obecny Magistrat tytułem próby powierzył kierownictwo O. Z. M. p. inż. W. Kowalewskiemu, wychodząc z założenia, że p. Kowalewski w latach ubiegłych czas jakiś pracował w O. Z. M. Gdy jednak okazało się, iż p. inż. Kowalewski, zgodnie zresztą z własnym jego oświadczeniem, nie odpowiada powierzonymu zadaniu, Magistrat po ogłoszeniu konkursu, który nie dał żadnych rezultatów, powołał na stanowisko konsultanta Oddziału Regulacji Miast inż. arch. Wł. Michalskiego, profesora politechniki warszawskiej, jednego z bardzo rzadkich specjalnych w dziedzinie regulacji miasta, którą badał osobiście na obu półkulach. Prof. Michalski prowadził przez pewien czas w Warszawie prace przy regulacji miasta.

Prof. Michalski w myśl zawartej umowy, przyjeżdżał na oznaczoną ilość dni w miesiącu do Łodzi, gdzie kierował pracami Oddziału Regulacji M., wykonując niektóre z nich poza tem u siebie, w Warszawie.

Władze nadzorcze zażądały ostatnio wykończenia planu ogólnego regulacji miasta, oświadczając przytem, że fragmentalnie zatwierdzać w dalszym ciągu nie będą regulacji poszczególnych ulic, gdyż w ten sposób niemożliwe jest wyrobienie sobie obrazu o całokształcie regulacji m. Łodzi.

Rosnące potrzeby techniczne miasta, tak w dziedzinie budowniczey, kanalizacji i wodociągów, jak w dziedzinie ogólnego budownictwa nadziemnego, wymagają jaknajspieszniejszego wykonania ogólnego planu regulacji miasta.

Ponieważ skład pracowników O. R. M. taki, jakim go obecny Magistrat zastał, zdaniem prof. Michalskiego, nie odpowiadał wymaganiom i utrudniał prof. Michalskiego bardzo pracę, Magistrat przychylił się do wniosku prof. Michalskiego (wysuniętego w protokóle kom. lustr. Urzędu Wojew.), ażeby wykonanie ogólnego planu regulacji miasta powierzyć mu za wynagrodzeniem ryczałtowym: wszelkie koszty personelu, połączone z wykonaniem tego planu wzięł na siebie prof. Michalski, który zobowiązał się z końcem roku bieżącego, ewent. w początkach roku 1927 oddać gotowy plan ogólny regulacji miasta i uzyskać jego zatwierdzenie przez Władze Nadzorcze w Warszawie.

Zaznaczyć należy, że wydatki wynikające z zawartej umowy, znajdują całkowite pokrycie w uchwalonym przez Radę Miejską budżecie na rok 1926.

W ten sposób miasto zdobędzie nareszcie niezbędny plan ogólny regulacji miasta, uniknie zaś nieproduktywnego wydawania pieniędzy, jak to miało miejsce w latach ubiegłych, od chwili wyjścia prof. Rancka.

Opracowanie planu regulacji m. Łodzi należy pozostawić uznaniu tak wybitnego fachowca, jakim jest prof. Michalski, który podejmując się swego zadania z całą świadomością rzeczy, wiedział do czyni i jakie zaciąga zobowiązania.

Uwagi powyższe są niejako odpowiedzią na niedawne wystąpienie jednego z dzienników miejscowych, który w artykule, dotyczącym regulacji miasta, oświetlił sprawę w sposób niefachowy i niewłaściwy, podając przytem szereg szczegółów zupełnie z prawdą niezgodnych, bądź też żadnego związku z kwestją regulacji miasta niemających (Przyp. Red.)

Kongres techników municypalnych.

W m. Vercelli (Włochy) obradował niedawno kongres techników municypalnych, który zgłosił szereg dezyderatów. M. in. zgłoszono dezyderaty następujące:

1) W sprawie unifikacji przepisów sanitarnych, dotyczących mieszkalnictwa i modyfikacji sankcyj karnych w razie pogwałcenia tych przepisów, a to w tym celu, by gminy były lepiej zabezpieczone w dziedzinie egzekutywy.

2) W sprawie nauczania urbanistyki przy pomocy odczytów w szkołach zawodowych i stowarzyszeniach inżynierów; aby studja planów urządzania i rozszerzania miast miały na widoku przyszły rozwój miasta, zgodnie z nowocześniejszymi metodami organizacyjnymi; aby unikano — o ile to możliwe — zbytniego rozrostu miast, pobudzając do zakładania t. zw. miast-satelitów; aby pomoc budowlana ze strony miast nie kolidowała w niczem z higieną i estetyką miast i by pomoc ta miała charakter ekonomiczny (np. nagrody budowlane, wyjęcie z pod ciężarów podatkowych i t. p.); aby gminy posiadały możność kierowania rozwojem miast i nadawania im charakteru, uznanego przez doświadczenie za najodpowiedniejszy.

3) Kongres zwraca się do gmin z prośbą o poparcie autonomicznych towarzystw, domów ludowych, zwłaszcza jeśli chodzi o sprawy terenów budowlanych i dróg komunikacyjnych, obsługujących rejony podmiejskie. Gminy mogą tu okazać pomoc skuteczną, bądź ustępując tereny wspomnianym towarzystwom, bądź oddając tereny po niższej cenie tym, którzy się zobowiążą do wybudowania w krótkim czasie dużej liczby mieszkań, bądź też wreszcie uprzystępniając nabycie materiałów budowlanych.

4. Uważając, że jedynie drogą szerokiego zastosowania inicjatywy prywatnej może być rozwiązany kryzys mieszk., kongres żąda: a) jak najszerszego zastosowania zasady (już przyjętej z korzyścią przez wiele gmin) sprzedawania terenów miejskich na warunkach ulgowych przedsiębiorcom, którzy gotowi są przystąpić natychmiast do robót budowlanych na wielką skalę; b) zwolnienia od podatku nowych budowli, o ile są one przeznaczone dla warstwy robotniczej, dla warstw średnich, albo też posiadają charakter mieszany; to mogłoby mieć również zbawienne wyniki socjalne, ułatwiając zbliżenie się, pod jednym dachem i w harmonijnem spółżyciu, rodzinom, należącym do różnych klas społecznych; c) dalszego tworzenia planów urządzania i rozszerzenia miast i, w związku z tem, tworzenia linii tramwajowych, łączących z miastem miejscowości, gdzie ruch budowlany mógłby się najbardziej rozwinąć; d) wyłożonych zabiegów u władz rządowych w celu uzyskania czasowej redukcji taryf, przeznaczonych dla materiałów budowlanych na kolejach żelaznych; e) ustanowienia premij budowlanych dla osób prywatnych, budujących domy ludowe (t. j. o mieszkaniach robotniczych.)

Co się tyczy akcji gmin na rzecz towarzystw domów ludowych, kongres jest zdania, że: a) działalność tych towarzystw powinna być prowadzona i popierana wyłącznie na korzyść klas nieposiadających, zgodnie z duchem i tendencją, które dały początek tym towarzystwom; b) dla czasowego pomieszczenia pozbawionych mieszkań i wogóle dla celów mieszkalnych klas średnich, skoro inicjatywa prywatna okazuje się w danem mieście niedostateczna, gmina powinna ująć w swe ręce inicja-

tywę budowlaną w postaci najlepiej przystosowanej do warunków lokalnych, lecz zawsze pod warunkiem, że kapitały, na cele budowlane zaangażowane, będą mogły być wycofane po przewyciężeniu obecnego kryzysu i użyte na inne cele dobra publicznego.

Poza tem kongres techników municypalnych włoskich w Vercelli powziął szereg uchwał w sprawie procedury zatwierdzania planów regulacyjnych przez władze rządowe, indemnizacji za grunty, wyłączone na potrzeby nowych ulic, oraz wyraził życzenie, aby przy opracowywaniu planów urzędzenia miast brane były szczególnie pod uwagę potrzeby dogodnej cyrkulacji.

(„Mouvement Communal Français“)
Nr. 19 (1925)

DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.

Protokół

10 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 25 marca 1926 roku.

(Dokończenie)

Dział III.

Zaopatrzenie wdów i sierot.

§ 20.

Wdowy i sieroty po zmarłym pracowniku miejskim, który w chwili śmierci nabył prawa do pobierania uposażenia emerytalnego lub je pobierał, otrzymują stałe zaopatrzenie z kasy miejskiej.

§ 21.

Zaopatrzenie wdowie wynosi 50 proc. kwoty uposażenia emerytalnego, jakie otrzymywał lub do jakiego miał prawo zmarły pracownik przy zastosowaniu §§ 11 i 12 niniejszych przepisów.

§ 22.

Zaopatrzenie sierocie wynosi:

a) dla każdego dziecka, którego matka żyje i uprawniona była do zaopatrzenia wdowiego, 1/4 część pensji wdowiej;

b) dla każdego dziecka, którego matka nie żyje lub niema prawa do pensji wdowiej, albo to prawo utraciła, — połowę pensji wdowiej;

O ile matka pracuje w służbie państwowej lub samorządowej, albo

pobiera emeryturę z tytułu własnej służby państwowej lub miejskiej i wobec tego nie pobiera pensji wdowiej, to sierotom przysługuje prawo do zapomogi sieroczej według punktu a) niniejszego paragrafu ustępu pierwszego.

O ile matka jest pracownikiem miejskim, dzieci nabywają prawa do zaopatrzenia sierociego:

a) gdy sieroty nie mają po ojcu żadnego zaopatrzenia z funduszy publicznych,

b) gdy ojciec żyje, lecz jest niezdolny do pracy i nie może dać dzieciom utrzymania,

c) gdy zaopatrzenie po ojcu jest niższe od zaopatrzenia, jakie służy sierocie po matce i to tylko do różnicy między temi zaopatrzeniami.

§ 23.

Zaopatrzenia wdowie i sierocie w sumie ogólnej nie mogą przewyższać wysokości uposażenia emerytalnego, do jakiego miałby prawo zmarły pracownik miejski.

§ 24.

Postanowienia § 10 niniejszych przepisów mają analogiczne zastosowanie do wdów i sierot po pracowniku miejskim z tą różnicą, że wdowa i sieroty otrzymują w każdym razie powstałą różnicę za czas, nieobjęty obliczeniem z powodu wadliwego lub nieprawdziwego wpisu do wykazu stanu służby zmarłego męża względnie ojca.

§ 25.

O ile pracownik miejski zmarł wskutek nieszczęśliwego wypadku, któremu uległ z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych, wdowa i sieroty otrzymują zaopatrzenie przy analogicznem zastosowaniu postanowień § 4.

§ 26.

Zaopatrzenie wdowie otrzymuje żona za służbę męża, o ile sama nie zajmuje płatnej posady państwowej lub samorz. Gdy zaś zajmuje taką posadę, to na czas jej zdolności do służby otrzymuje różnicę między jej uposażeniem w służbie czynnej a należnem jej zaopatrzeniem wdowiem; w razie niezdolności do służby, urzędownie stwierdzonej, otrzymuje pełne zaopatrzenie wdowie.

Mąż za służbę żony może otrzymać zaopatrzenie tylko wtedy, o ile będzie udowodnione, że z przyczyny choroby, niedołęstwa, lub trwałej niezdolności do pracy i t. p. powodów, był na wyłącznem utrzymaniu żony i nie posiada osobistego majątku.

§ 27.

Wdowie po pracowniku miejskim, zmarłym w czynnej służbie lub na emeryturze, należy się niezależnie od zaopatrzenia, pośmiertne, równające się 3-miesięcznemu pełnemu uposażeniu w służbie czynnej lub na emeryturze. W tej samej wysokości otrzymują dzieci zmarłego pracownika pośmiertne, o ile matka w chwili śmierci ojca nie żyła z nim we wspólności małżeńskie lub wcześniej umarła.

To samo dotyczy wdowca i dzieci po pracowniku kobiecie z uwzględnieniem postanowień §§ 22 i 26.

W braku wyżej, wymienionych osób Magistrat może pokryć koszty leczenia i pogrzebu, o ile zmarły nie zostawił dostatecznego majątku ruchomego i nieruchomego.

§ 28.

Postanowienia niniejszych przepisów mają analogiczne zastosowa-

nie do wdów i sierot po pracownikach miejskich.

§ 29.

Wdowa nie ma prawa do zaopatrzenia:

- a) jeżeli małżeństwo zawarte było przez emeryta,
- b) jeżeli żyła w separacji lub rozłączeniu od stołu i łożu na zasadzie wyroku sądowego i o ile nie pobierała w tych wypadkach od męża alimentów.

Dzieci z małżeństwa, zawartego przez emeryta, nie mają prawa do zaopatrzenia sierociego.

§ 30:

Wdowa względnie sierota traci prawo do zaopatrzenia:

- a) w razie skazania przez sąd z pozbawieniem praw za przestępstwo natury kryminalnej,
- b) w razie ukończenia przez sierotę 18 roku życia lub wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego,
- c) w razie śmierci wdowy lub sieroty po upływie tego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła,
- d) gdy wdowa wyjdzie ponownie za mąż.

Jeżeli sierota odbywa studia w zakładach naukowych, otrzymuje zaopatrzenie sierocie do ukończenia studjów najwyżej do ukończenia 25 roku życia. Gdy sierota jest nieuleczalnie chora, kaleka i kalectwo lub choroby są wrodzone, tak że z przyczyn tych jest niezdolny do pracy, ma prawo do pobierania zaopatrzenia do końca życia.

§ 31.

Wdowa po stałym etatowym pracowniku miejskim, zmarłym w czynnej służbie przed uzyskaniem prawa do emerytury, jeżeli nie zajmuje płatnej posady państwowej lub samorządowej wzgl. nie pobiera emerytury z tytułu własnej służby; pozatem zupełne sieroty do 18 roku życia, względnie jeżeli odbywają studia — do czasu ukończenia tychże, a najdalej do ukończenia 25 ro.

ku życia, otrzymują jednorazowy zasiłek w wysokości:

a) wdowa bezdzietna wzgl. sierota — półroczne,

b) wdowa z jednym dzieckiem wzgl. dwie sieroty łącznie — 8-miesięczne,

c) wdowa z dwojgiem dzieci wzgl. 3 sieroty — łącznie 10-miesięczne,

d) wdowa z trojgiem dzieci wzgl. 4 sieroty łącznie — roczne,

e) wdowa z większą ilością dzieci, wzgl. większą ilość sierot łącznie — 15 miesięczne uposażenie w służbie czynnej.

Dział IV.

Oplata emerytalna.

§ 32.

Za świadczenia, obciążające kasę miejską w myśl niniejszego statutu, ustanawia się opłatę w wysokości 3 proc. całkowitego uposażenia, pobieranego przez pracowników miejskich w służbie czynnej i będącego podstawą do wymierzenia uposażenia emerytalnego w myśl § 8. Podwyższenie opłaty tej do wysokości, nie przekraczającej 5 proc., może nastąpić jedynie na podstawie uchwały Rady Miejskiej.

§ 33.

Opłatę emerytalną pobiera się od pracownika przez potrącenie raz w każdym miesiącu ustanowionego odsetka, obliczonego od całkowitych miesięcznych poborów. Opłatę pobiera się, począwszy od dnia mianowania pracownika na stanowisko etatowe.

Dział V.

Przepisy ogólne.

§ 34.

Odprawy i zabezpieczenia emerytalne, jak również zaopatrzenia wdowie i sieroce przyznawane będą według przepisów niniejszych na mocy każdorazowej uchwały Magistratu, w trybie postępowania, przewidzianego w §§ 10 i 24.

§ 35.

Wszelkie wątpliwości, następczące się przy zastosowaniu przepisów niniejszych, rozstrzyga Magistrat.

§ 36.

Emeryt (wdowa lub sierota), który w sposób podstępny przez wprowadzenie w błąd Magistratu uzyskał emeryturę, pensję wdowią, zaopatrzenie sieroce i pośmiertne lub wymiar ich wyższy od należnego, straci orzeczeniem Magistratu to prawo, a nadto podlega odpowiedzialności karnej stosownie do ustaw obowiązujących.

§ 37.

Uposażenia emerytalne i zaopatrzenia wdowie i sieroce płatne są w równych ratach miesięcznych z góry; liczy i otrzymuje się je od pierwszego dnia miesiąca, następującego po zarządzeniu wstrzymania wypłaty uposażenia w służbie czynnej, względnie uposażenia emerytalnego lub zaopatrzenia wdowiego.

Zasiłki należne z art. 31 wypłaca się w ciągu miesiąca, zaś pośmiertne (§ 27) w ciągu 24 godzin po stwierdzeniu zgonu.

§ 38.

Zaopatrzenia emerytalne (uposażenie emerytalne, pensja wdowia i sieroca), oraz odprawy mogą ulec zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu tylko z tytułu alimentów, jako też zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu lub administracyjnemu z tytułu należności Skarbu Państwa i kasy miejskiej.

Wysokość zapowiedzeń i zajęć wynosi: dla alimentów $\frac{2}{5}$ zaopatrzenia emerytalnego, względnie odprawy, a dla należności Skarbu Państwa i kasy miejskiej — $\frac{1}{5}$ zaopatrzenia emerytalnego, a $\frac{2}{3}$ odprawy.

Pośmiertne nie ulega zapowiedzeniu, ani też zajęciu.

§ 39.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ich w

„Dzienniku Zarządu m. Łodzi“ i nie stosują się do osób, które przed dniem uprawomocnienia się korzystały z zaopatrzenia w myśl odmiennych przepisów.

W głosowaniu brało udział 71 członków Rady Miejskiej.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

X. W sprawie statutu organizacyjnego Biura Wojskowo-Policyjnego Magistratu m. Łodzi wzgl. poczynienia zmian w statucie organizacyjnym Wydziału Gospodarczego.

Przekazać sprawę Komisji Skarbowo-Budżetowej celem wskazania źródła pokrycia zgłoszonych przez Magistrat zwiększonych wydatków personalnych.

XI. W sprawie pobierania od pracowników miejskich składki na ubezpieczenie w Kasie Chorych m. Łodzi.

Wobec oświadczenia się równej ilości głosów (26 i 26) za i przeciwko wnioskowi Komisji do Spraw Ogólnych — sprawę, zgodnie z p. 1 § 25 Regulaminu Obrad Rady Miejskiej, oddać pod głosowanie na następnym posiedzeniu Rady.

XII. W sprawie umowy o nadaniu prawa budowy i eksploatacji targowiska rybnego.

1. Rozesłanie projektu umowy uznać za pierwsze czytanie;

2. Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 1247 z dnia 1 grudnia 1925 r., zatwierdza w drugim i trzecim czytaniu umowę, jaka ma być zawarta przez Magistrat z Centralnem Stowarzyszeniem Drobnych Kupców Województwa Łódzkiego — Sekcją Rybarzy oraz z p. Szlamą Kałmanowiczem w sprawie nadania im prawa budowy i eksploatacji targowiska rybnego, treści następującej.

„Magistrat m. Łodzi, zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej Nr. XII z dnia 25 marca 1926 r. udziela „Cen-

tralnemu Stowarzyszeniu Drobnych Kupców Województwa Łódzkiego — Sekcji Rybarzy“, mającej swe siedzisko w Łodzi, ul. Zawadzka Nr. 5 i Szlamie Kałmanowiczowi, zamieszkałemu w Łodzi przy ul. Konstantynowskiej Nr. 30, nazwanymi poniżej koncesjonariuszami, koncesji na budowę i eksploatację targowiska rybnego na warunkach następujących:

§ 1.

Koncesjonariusze zobowiązują się na nieruchomości w Łodzi, przy ul. Nad Łódką pod Nr. hip. 1515—21/c, będącej własnością Dawida Szwarharda, własnym kosztem i staraniem wybudować i urządzić targowisko, zgodnie z zatwierdzonym przez Magistrat i załączonym do niniejszej umowy planem.

§ 2.

Koncesjonariusze nie mają prawa korzystać z innych przylegających posesyj, czy to w celu komunikacji pieszej lub kołowej, czy też w celu rozszerzenia wyżej omawianego targowiska rybnego.

§ 3.

Do eksploatacji targowiska rybnego koncesjonariusze mogą przystąpić dopiero po wydaniu przez wyłonioną przez Wydział Przedsiębiorstw Miejskich komisję orzeczenia, że budowa targowiska wykonana została zgodnie z zatwierdzonym przez Magistrat planem, i w zupełności odpowiada swemu przeznaczeniu.

§ 4.

Termin trwania niniejszej koncesji, ustalony został na lat pięć, t. j. od dnia 1 stycznia 1926 roku do dnia 31 grudnia 1930 roku i koncesjonariusze nie będą rościć do Magistratu żadnych pretensyj, gdyby koncesja po upływie powyższych lat pięciu przedłużoną nie została.

§ 5.

Opłata koncesyjna wynosić będzie, w ciągu pierwszych dwóch lat

eksploatacji po 1.000.— (tysiąc) złotych w złocie rocznie, w trzecim roku 1.500.— (tysiąc pięćset) takich samych złotych i w ciągu ostatnich dwóch lat po 2.000.— (dwa tysiące) tych złotych.

Oplata powyższa będzie uiszczana w kasie Magistratu bez wezwań w ratach półrocznych w dniach 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

§ 6.

Koncesjonariusze obowiązani są pod osobistą i majątkową odpowiedzialnością stosować się do wszelkiego rodzaju ogólnych przepisów administracyjnych, policyjnych i sanitarnych, dotyczących handlu wogóle, a w szczególności handlu rybami.

Poza tem przez cały czas trwania niniejszej koncesji, koncesjonariusze obowiązani są utrzymywać targowisko rybne w należyтым porządku i czystości.

W razie stwierdzenia przez Magistrat jakichkolwiek uchybień w tym względzie, odpowiednie zarządzenia Magistratu winny być niezwłocznie przez koncesjonariuszy wykonane.

§ 7.

Koncesjonariusze powinni wypuszczać w najem (niezajęte) wolne miejsca lub powierzchnie targowiska bezpośrednio takim osobom, które będą w swoim imieniu osobiście prowadziły handel na targowisku i będą posiadały wymagane zezwolenia na prowadzenie handlu.

Koncesjonariusze powinni zakomunikować dzierżawcom warunki niniejszej koncesji i zobowiązać ich do przestrzegania warunków, wymienionych w §§ 6 i 7.

§ 8.

Na zabezpieczenie wykonania warunków niniejszej umowy koncesjonariusze złożą w Głównej Kasie Miejskiej kaucję pieniężną w wysokości 1.000.— (tysiąca) złotych w gotówce lub papierach publicznych, po-

siadających popularne zabezpieczenie, po cenie giełdowej.

Kaucja pozostaje w rozporządzeniu Miasta do chwili wygaśnięcia niniejszej koncesji, Magistrat w poszukiwaniu swych należności będzie mocen w każdej chwili sprzedać złożone przez koncesjonariuszów papiery publiczne na Giełdzie Łódzkiej lub Warszawskiej.

Koncesjonariusze obowiązani są po każdym potrąceniu z kaucji uzupełnić ją w terminie tygodniowym od otrzymania odnośnego zawiadomienia ze strony Magistratu.

§ 9.

Koncesjonariusze nie mają prawa przelewać swych praw koncesyjnych na inne osoby bez zgody Magistratu m. Łodzi, a w razie niezastosowania się do tego przepisu tracą niezwłocznie koncesję.

§ 10.

Koncesjonariusze opłacają wszelkie podatki, pobory i daniny i dokonują wszelkich świadczeń tak na rzecz Państwa jak i na rzecz Gminy Miejskiej Łódź, na ogólnych zasadach, stosownie do ustaw i przepisów państwowych i miejskich, już dziś istniejących, jak i tych, które w przyszłości będą wydane.

§ 11.

Magistratu nie dotyczą wcale stosunki prawne, jakie istnieją między koncesjonariuszami a właścicielem posesji, na której urzędza się targowisko.

§ 12.

W stosunku do Magistratu obaj koncesjonariusze działają solidarnie.

§ 13.

Koncesjonariusze wszystkie wyżej wymienione warunki tej koncesji przyjmują do wykonania.

O ileby pomimo dwóch, w odstęпах dwutygodniowych, zewezwań ze strony Magistratu m. Łodzi, koncesjonariusz nie wypełnił któregośkolwiek z tych warunków, nie udowod-

niwszy, że nie mógł wykonać danego zobowiązania z przyczyn od niego niezależnych, wówczas Magistrat będzie mocoen uważać umowę za rozwiązana i targowisko rybne zamknąć, przyczem z tego tytułu, jak również w razie zamknięcia targowiska przez władze za nieprzestrzeganie przepisów co do porządku, czystości i wogóle przepisów policyjno-administracyjnych, koncesjonariusze nie będą mieli prawa roszczenia sobie jakichkolwiek pretensyj do Magistratu m. Łodzi.

§ 14.

Koszty opłaty stemplowej od niniejszej umowy ponoszą koncesjonariusze.

XIII. W sprawie przepisów dotyczących handlu ulicznego na terenie m. Łodzi.

Zdjąć sprawę z porządku dziennego obrad dzisiejszych.

XIV. W sprawie przepisów wykonawczych do punktów b i e art. 28 Dekretu z dn. 16.I 1919 r. o zapobieganiu brakowi mieszkań.

Po zreferowaniu sprawy przez referentów Komisji do Spraw Ogólnych rr. Romanowskiego i Knorra oraz dyskusji, w której zabierali głos radni Holendaiski, Bartczak i Bialer oraz jako ostatni referenci Komisji radni Knorr i Romanowski—z powodu stwierdzenia braku quorum uchwał żadnych nie powzięto.

Z powodu zdekompletowania sali przewodniczący o godz. 22 min. 20 posiedzenie zamyka.

Przewodniczący

(—) J. Wolczyński.

Radni-sekretarze

(—) W. Credowa

(—) R. Wojakowski.

Prowadzący protokół

(—) P. Rundo.

Protokół

11a (IV sesji) specjalnego posiedzenia

Rady Miejskiej m. Łodzi.

Łódź, dnia 22 kwietnia 1926 r.

Komplet radnych 75. Obecnych radnych 71.

Komplet członków Magistratu 10. Obecnych członków Magistratu 10.

Posiedzenie otworzyło o godzinie 20 m. 20 Wprzez Rady Miejskiej, dr. W. Garliński w obecności quorum Rady (81 członków) zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych-sekretarzy A. Cyrańskiego i F. Waszkiewiczza oraz dyrektora Biura R. M. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: Dr. St. Kopicńskiego i B. Mazurowskiego, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

Uchwalono:

I. W sprawie pożyczki na roboty inwestycyjne celem zatrudnienia bezrobotnych. (I uchwalenie).

A. Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 356 z dnia 19 kwietnia 1926 r., upoważnia Magistrat m. Łodzi do zaciągnięcia ze Skarbu Państwa z budżetu nadzwyczajnego Ministerstwa Robót Publicznych (Dział II Rozdział 1 punkt 11 — pożyczki na inwestycje komunalne dla zwalczania bezrobocia) kwoty zł. 200,000.— tytułem pożyczki oprocentowanej na 6% zgóry w stosunku rocznym, zwrotnej w terminie do dnia 1 maja 1929 roku, rozpoczynając od dnia 1 maja 1927 roku, w równych ratach rocznych. Pożyczka powyższa przeznaczona jest wyłącznie na uruchomienie robót inwestycyjnych celem zatrudnienia bezrobotnych.

W głosowaniu brało udział 81 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie.

B. Rada Miejska wzywa Magistrat, aby przy prowadzeniu powyższych robót inwestycyjnych stosował płace, zatwierdzone przez Inspektora Pracy na Okręg Łódzki.

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 20 min. 25 posiedzenie zamyka.

Przewodniczący

(—) Dr. W. Garliński.

Radni-sekretarze

(—) A. Cyrański

(—) F. Waszkiewicz.

Prowadzący protokół

(—) P. Rundo.

Obwieszczenia i okólniki.

Okólnik № 10.

Okólnikiem Nr. 38 z dnia 7 czerwca 1924 roku polecono wszystkim Wydziałom i Oddziałom Magistratu uznawać wszelkie opinie, wydawane przez Oddział Prawny, za poufne i przeznaczone li-tylko do wewnętrznego użytku; ponadto polecono uznawać za poufną (nieдоступną dla interesantów) wszelką korespondencję wewnętrzną Magistratu.

Okólnik powyższy, jak stwierdzono, nie jest jednakże we wszystkich Wydziałach ściśle przestrzegany; dotyczy to zwłaszcza opinii Oddziału Prawnego.

W związku z powyższem przypominamy, że okólnik Nr. 38 z dnia 7 czerwca 1924 roku obowiązuje nadal; zwłaszcza w sprawach, kiedy spór między Magistratem a jakąś instytucją czy osobą prowadzony jest na drodze sądowej, zachować należy najdalej posuniętą ostrożność. W szczególności zabrania się czynienia jakichkolwiek kroków, mających znaczenie prawne oraz komunikowania się ze stroną, czy to pisemnie czy ustnie, gdyż takie postępowanie wydziałów częstokroć utrudnia pracę Oddziałowi Prawnemu lub wręcz ją uniemożliwia. Jeżeli zachodzi potrzeba porozumienia się ze stroną, czy też udzielenia jakiejś informacji, wówczas należy zwrócić się do Oddziału Prawnego i ściśle zastosować się do wskazówek, ja-

kich ten Oddział udzieli. Wogóle o wszelkich poczynaniach Wydziałów w tego rodzaju sprawach musi być zawiadomiony Oddział Prawny, bez kroków aprobaty nie wolno czynić żadnych którego na własną rękę.

Odpowiedzialność za dopilnowanie, ażeby niniejszy okólnik był ściśle przestrzegany, ciąży na pp. naczelnikach i kierownikach Wydziałów i Oddziałów Zarządu m. Łodzi.

Łódź, dnia 3 kwietnia 1926 roku.

Prezydent

(—) M. Cynarski.

Dyrektor

Zarządu Miejskiego

(—) J. Zalewski.

Okólnik № 13.

I. W sprawie druków, zamawianych przez Wydziały Magistratu.

Obecny system zamawiania i dostarczania druków dla potrzeb Wydziałów Magistratu budzi wątpliwości i powoduje stan rzeczy niedopuszczalny w dobrze zorganizowanej pod względem administracyjnym instytucji.

Panuje rozbieżność w tytułowaniu instytucji miejskich, w sposobie sporządzania tablic schematycznych zarówno pod względem formy, jak i treści, w ogłoszeniach i publikacjach; a wszystko to sprawia wrażenie niejednolitej administracji w Magistracie.

Wobec powyższego zarządza się co następuje.

Wydziały Magistratu m. Łodzi w dalszym ciągu zamawiają druki za pośrednictwem Wydziału Gospodarczego; ten jednak, po otrzymaniu zamówienia, nadesłany mu wzór do druku przedkłada w krótkiej drodze przez delegowanego urzędnika Wydziałowi Prezydjalnemu do zaakceptowania. Jeżeli projektowany wzór nie budzi żadnych wątpliwości, wówczas Wydział Prezydjalny daje swoją akceptację; jeżeli je-

dnak wzór wymaga zmiany, Wydział Prezydjalny porozumiewa się z zainteresowanym Wydziałem resortowym i dopiero po usunięciu usterek i po uzgodnieniu tekstu oddaje Wydziałowi do druku. Wykonane druki Wydział Gospodarczy każdorazowo przedkłada Wydziałowi Prezydjalnemu w 2-ch egzemplarzach dla włączenia do księgi wzorów.

W celu z rozpoczęcia tej księgi poleca się Wydziałom nadesłanie **w ciągu tygodnia od dnia otrzymania niniejszego** po 2 egzemplarze wszystkich będących w użyciu druków.

II. W sprawie stempł, zamawianych przez Wydział Magistratu.

W równej mierze sposób zamawiania i dostarczania stempł na potrzeby Wydziałów Magistratu budzi wątpliwości i powołuje nieporozumienia. Panuje w obecnej chwili taka różnorodność pieczętek i stempł przedewszystkiem pod względem treści, a co najważniejsza — pod względem formy, że stan taki dłużej nie może być pozostawiony. Na przyszłość tedy stosowany będzie następujący system:

Zamawianie stempł odbywać się będzie w dalszym ciągu za pośrednictwem Wydziału Gospodarczego, ten jednak, każdy zamawiany wzór stempla przekładać będzie Wydziałowi Prezydjalnemu do zaakceptowania. Jeżeli zamówiony wzór nie budzi żadnych wątpliwości, Wydział Prezydjalny niezwłocznie zwraca go Wydziałowi Gospodarczemu dla wykonania; jeżeli natomiast projektowany wzór budzi zastrzeżenia, wówczas Wydział Prezydjalny porozumiewa się z zainteresowanym Wydziałem co do zmiany, ewentualnie nawet zaniechania zamówienia; dopiero po usunięciu usterek, ewentualnie po dokonaniu zmiany tekstu projektowanego stempla, Wydział Prezydjalny niezwłocznie kieruje zamówienie do Wydziału Gospodarczego dla wykonania. Z każde-

go stempla, wykonanego przez Wydział Gospodarczy, przed dostarczeniem do Wydziału resortowego dokonane zostaną odbitki w księdze wzorów Wydziału Prezydjalnego.

Dla zapoczątkowania tej księgi wzorów zostanie delegowany urzędnik z Wydziału Prezydjalnego, który dokona na miejscu w Wydziałach odbitek wszystkich będących w użyciu stempł, a jednocześnie zabierze wszystkie stemple, które przestały być w użyciu, a pozostają bezczynnie w Wydziałach. Na przyszłość zaś wszystkie wycofane z obiegu stemple należy niezwłocznie odsyłać do Wydziału Gospodarczego.

Łódź, dnia 19 kwietnia 1926 roku.

Prezydent

(—) M. Cynarski

Dyrektor

Zarządu Miejskiego

(—) J. Zalewski.

Kronika miejska.

— **Życzenia dla Prezydenta Rzeczypospolitej.** W dniu 8 b. m. — z okazji Imienin p. Prezydenta Rzeczypospolitej — wysłane zostały następujące depeze:

„Prezydent Rzeczypospolitej
Stanisław Wojciechowski

Warszawa — Belweder

„Zarząd Miasta Łodzi przesyła Panu Prezydentowi w dniu Jego Imienin wraz z życzeniami wyrazy hołdu i przywiązania.

(—) Marjan Cynarski
Prezydent miasta Łodzi”

„Rada Miejska m. Łodzi, jako przedstawicielka ogółu ludności miasta, przesyła Panu Prezydentowi w dniu Jego Imienin jak najserdeczniejsze życzenia.

(—) Dr. B. Fichna
Prezes Rady Miejskiej”

W dniu 6 b.m. rozstał się z tym światem

ś. † p.

ANTONI WCISŁO

urzędnik Wydz. Opieki Społecznej Magistratu m. Łodzi.

Śmierć Jego wyrwała z naszych szeregów sumienne-
go pracownika i dobrego kolegę.

Pozostając po nim rodzinie wyrażamy serdeczne
współczucie

Kierownictwo i pracownicy Wydziału Opieki Społecznej
Magistratu m. Łodzi.

— Zjazd Polaków z Zagranicy.

Komite! Organizacyjny Zjazdu Polaków z zagranicy, w którego skład wchodzi szereg poważnych instytucji społecznych i kulturalnych, zwrócił się do p. prezydenta M. Cynarskiego z pismem, prosząc o przyjęcie godności członka Komitetu Honorowego organizacji wspomnianego zjazdu. Do Komitetu Honorowego z uproszeni zostali dotychczas pp. Marszałkowie Sejmu i Senatu oraz ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Pracy i Opieki Społecznej, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Celem Zjazdu Polaków z zagranicy jest nawiązanie stałej łączności kulturalnej Polaków na obczyźnie między sobą i krajem ojczystym.

P. prezydent M. Cynarski przyjął ofiarowaną mu przez Komitet Organizacyjny godność członka honorowego, przesyłając jednocześnie Komitetowi odpowiednie podziękowanie.

— W sprawie przemianowania

ulic. Magistrat — na wniosek Wydziału Budownictwa — postanowił w dniu 24 października 1922 roku nadanie nowych nazw ulicom; mianowicie — noszącym jednobrzmiącą nazwę lub nazwę zbliżoną. Pracę

tę postanowiono powierzyć Oddziałowi Szkolnictwa i Oddziałowi Kultury i Oświaty Pozaszkolnej w ścisłym porozumieniu z Oddziałem Pomiarów i Oddziałem Zabudowy Miasta.

Na wniosek Wydziału Budownictwa, Magistrat postanowił następnie w dniu 15 września 1925 roku przemianować szereg ulic i zwrócić się do Rady Miejskiej o zatwierdzenie tej uchwały. Radziecka Kossja do spraw ogólnych na posiedzeniu w dniu 13 stycznia r. b. postanowiła ponownie przekazać sprawę Magistratowi, z prośbą o zaciągnięcie opinii monografistów m. Łodzi, mianowicie pp. prof. Z. Lorentza, prof. Raciborskiego, J. Jurczyńskiego i posła L. Waszkiewicza.

W dniu 18 stycznia r. b. sprawa powróciła do Wydziału Budownictwa, a to dla zwołania Komisji i przedstawienia Magistratowi jej wniosków.

Odtąd sprawa przemianowania ulic m. Łodzi weszła na właściwe tory i komisja w składzie pp. ławnika Wydziału Budownictwa inż. K. Folkierskiego, posła Waszkiewicza i profesorów Z. Lorentza, J. Jurczyńskiego i J. Raciborskiego rozpoczęła swoje urzędowanie.

Pierwsze posiedzenie Komisji odbyło się dnia 10-go kwietnia r. b. Na posiedzeniu tem obecni byli pp. ławnik inż. K. Folkierski, poseł Ł. Waszkiewicz, prof. Lorentz i prof. Raciborski. Ławnik inż. K. Folkierski zaznajomił obecnych z dotychczasowym przebiegiem sprawy. Po wysłuchaniu wyczerpujących wyjaśnień Komisja postanowiła uprosić p. posła Waszkiewicza o napisanie referatu, który służyłby za podstawę do dalszej dyskusji i pracy.

Drugie posiedzenie Komisji odbyło się dn. 24 kwietnia r. b. przy współudziale pp. ławnika inż. K. Folkierskiego, posła Waszkiewicza, prof. Lorentza, prof. Jurczyńskiego i prof. Raciborskiego.

Na posiedzeniu tem p. poseł Waszkiewicz — w myśl uchwały poprzedniego posiedzenia — przedstawił opracowany referat, uzasadniając poszczególne jego punkty.

Referat, ustalający zasady przemianowania ulic i program dalszej pracy, Komisja przyjęła. Poza tem Komisja postanowiła — na wniosek ławnika inż. K. Folkierskiego — wystąpić z wnioskiem o powołanie przez Radę Miejską stałej Komisji fachowej do przemianowania ulic i placów m. Łodzi (jak to ma miejsce w Warszawie).

Komisja w toku obrad ustaliła zasadę, aby w nowonadawanych ulicom nazwach utrwalono ślady rozwoju historycznego, ekonomicznego i topograficznego miasta od najdawniejszych czasów.

— W sprawie ankiety, dotyczącej budżetów rodzin robotniczych. Zgodnie z pismem Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie przeprowadzenia na terenie m. Łodzi ankiety, dotyczącej budżetów rodzin robotniczych, Magistrat — na wniosek Wydziału Statystycznego — postanowił powołać do życia komisję ankietową w następującym składzie: p. prezydent M. Cynarski — przewodniczący, dr. St. Skalski, p. M. Hertz, r. A. Idzkowski, nacz. Wydziału Statystycznego — E. Rosset,

inspektor pracy — inż. Wojtkiewicz, przedstawiciele Zw. Zawod. Chrześc., Polskich i Klasowych, inspektor sanitarny m. Łodzi — dr. A. Starzyński oraz przedstawiciel Wydziału Opieki Społecznej Magistratu.

— Z Miejskiej Szkoły Pracy. W sobotę, dnia 24 ub.m. bawiła w Miejskiej Szkole Pracy wycieczka grona nauczycielskiego szkoły ćwiczeń przy Seminarjum Nauczycielskiem w Sandomierzu. Goście byli obecni na wszystkich lekcjach i popisie chóru szkolnego, poczem odbyła się konferencja pedagogiczno — dydaktyczna. Ożywiona wymiana myśli, utrzymana na wysokim poziomie zawodowym, przeciągnęła się do godziny 18-ej.

— Kary za nieprzestrzeganie przepisów sanitarnych. Komisariat Rządu na m. Łódź zawiadomił Wydział Zdrowotności Publicznej, iż nasutek protokółów Dozorów Sanitarnych za nieprzestrzeganie przepisów sanitarnych zostały skazane w drodze administracyjnej następujące osoby:

a) za antysanitarny stan posesyi:
Samuel Lasman, Piotrkowska 261 na 50 zł. grzywny, Emanuel i Jejne Kapeluszy, Rzgowska 6 na 30 zł. każdy, Władysław Szarf, Napiórkowskiego 22 na 20' zł. grzywny;

b) za antysanitarnie utrzymywanie piekarni:

Bencjon Hepner, Zielona 48 na 100 zł. grzywny, Lajbuś Brzeziński, Narutowicza 29 na 100 zł. grzywny, Karol Apelt, Główna 49 na 30 zł. grzywny, Aron Moszkowicz, Brzezińska 18 na 50 zł. grzywny, Bogumił Tulke, Rzgowska 43 na 50 zł. grzywny, Zelman Kolba, Łagiewnicza 16 na 100 zł. grzywny oraz Icek Kraushorn, Nowo-Cegielniana 26 na 50 zł. grzywny.

Poza tem za nieprzestrzeganie przepisów sanitarnych zostały ukarane następujące osoby:

Brunon Szulc, Wólczańska 222 za antysanitarny stan posesyi na 20 zł. grzywny oraz M. Sztrauch, Główna 27 za antysanitarnie utrzymanie piwiarni na 35 zł. grzywny.

Z życia miast polskich.

Walka z gruźlicą w Warszawie.

Sprawozdanie warsz. Tow. przeciwgruźliczego za r. 1925 podaje, że głównem jego zadaniem było uruchomienie przychodni, aby miasto

pokryć równomierną siecią przychodni i udostępnić korzystanie z nich całej ludności stolicy.

Liczba 5 dotychczasowych przychodni miała być powiększona w r. 1925 o cztery. Najtrudniejszą rzeczą było znalezienie lokali. Dopiero w sierpniu udało się otworzyć nową przychodnię przy zbiegu ul. Miodowej i Krak. Przedmieścia, w końcu listopada w Marymencie w lokalu miejskiego urzędu sanitarnego. Zamierzone otwarcie przychodni przy ul. Górnośląskiej, na Ochocie i na Powązkach nie mogło być dokonane wobec braku odpowiednich pomieszczeń. W grudniu uzyskano zezwolenie władz miejskich na wyzyskanie 2 lokali miejskich przy ul. Górnośląskiej i Spokojnej. Niezależnie od tego zwiększono liczbę godzin przyjęć w istniejących dotychczas przychodniach oraz liczbę higienistek-wywiadowczyń.

Liczba udzielonych porad: w r. 1923 — 2823, w r. 1924 — 10.283, w r. 1925 — 19.597. W tej liczbie dzieciom do lat 15: w r. 1923 — 1790, w r. 1924 — 3.635, w r. 1925 — 7.128. Liczba odwiedzin przez wywiadowczynie: w r. 1923 — 589,

w r. 1924 — 3.249, w r. 1925 — 6.597.

Chorzy kierowani byli, do sanatorium Tow. (w r. 1925 — 19), do szpitali (331), do prześwietlania (1165) i naświetlania lampą kwarcową (4891). Rozdawano im mleko, jaja (10.458 sztuk), tran (94.200 litrów), broszury (4751) i t. d.

Większość chorych stanowili robotnicy i rzemieślnicy (45 proc. — przeważnie krawcowe), bezrobotni (20 proc.) i pracownicy umysłowi (15 proc.)

Szkołnictwo miejskie w Warszawie.

Według dokonanych ostatnio obliczeń, w szkołach miejskich m. Warszawy czerpie w r. b. naukę 89.614 młodzieży. Z tej liczby 68.500 dzieci kształci się w szkołach powszechnych, w szkołach rzemieślniczych — 893, rękodzielniczych — 966, w szkole sztuk zdobniczych i malarstwa (dziennej i wieczornej, oprócz niedzielnej) — 258 uczniów, w szkołach zawodowo dokształcających 9.000 i na kursach dla dorosłych 4.951.

Treść Nr. 19.

O regulację m. Łodzi — ławnik inż. K. Folkierski.
Kongres techników municypalnych.

Dział sprawozdawczy.

Protokół 10 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej (dok.)
Protokół 11 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Obwieszczenia i okólniki.

Okólniki № № 10 i 13.

Kronika miejska.

Z życia miast polskich.

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 12 maja 1926 roku, między godziną 9 rano a 4 popołudniu odbędą się licytacje przymusowe ruchomości u niżej wymienionych osób za niewpłacone podatki:

Abramowicz S., Piotrkowska 17, meble, kasa ogniotrwała, maszyna do szycia. Ajchler J., St. Rynek 6, 40 kg. skóry. Agater, Cymera 29, meble. Ber I., Południowa 6, meble. Brzeziński L., Narutowicza 29, meble. Bielawski E., Cegielniana 63, ruchomości w mieszkaniu i w cukierni. Berger J. S., Zgierska 50, kasa ogniotrwała. Bloch B., Kamienna 17, maszyna do szycia. Brenner B., Południowa 20, pianino. Blumenfrucht I., Zgierska 7, 20 szt. lasek. Berger B., Piramowicza 8, biurko. Bielawski E., Cegielniana 63, tremo. Barasz L., Piotrkowska 31, kredens. Buchman H., Piotrkowska 31, 8 swetrów damskich. Brodacz M., Sienkiewicza 37, meble. Brauner A., Sienkiewicza 39, lustro. Blachszajn L., Szkolna 23, toaleta. Bilander A., Szkolna 28, meble. Birnbaum H., Gdańska 23, meble.

Branicki A., Pomorska 26, 20 kg. cukru. Cynamon D., Nowomiejska 4, maszyna do pisania. Dalig E., Piotrkowska 35, meble. Dobrzyński L., Narutowicza 38, meble. Dąbrzyński M., Narutowicza 38, meble. Epsztajn I., Zawadzka 4, meble. Epsztajn B., Al. 1 Maja 19, otomana. Epelbaum S., Konstancyńska 47, meble. Flaks R., Szkolna 24, meble. Frenkiel E., Piotrkowska 26, 1000 kg. papieru. Frenkiel C., Piotrkowska 26, biurko, maszyna do pisania. Frenkiel E., Piotrkowska 54, 4 szt. towaru. Faktor H., Piotrkowska 31, zegar. Fajman A., Zawadzka 34, szafa. Guter S., Północna 6, 167 butelek wódek i likierów, meble. Gutman M., Wschodnia 57, meble. Glikstajm K., Południowa 25, meble. Grabowiecki R., Wschodnia 51, meble. Gross I., Nowomiejska 11, 120 kg. skóry. Gross A. S. Północna 8, kasa ogniotrwała. Goldkorn A., Al. 1 Maja 35, stół. Gerszon P., Piotrkowska 31, 20 szt. paczek przedży. Grynstajm I., Konstancyńska 37, kredens. Gomuliński L., Sienkiewicza 37, rower. Goldstajm H., Pomorska 122, 30 kg. cukru. Garfinkel H., Al. 1 Maja 9, otomana. Hildesztajn W., Zawadzka 49, pianino. Hamburski S., Piotrkowska 37, meble. Hendlisz S., Kamienna 1, meble. Chrzanowicz H. S., Górny Rynek 5 | 6, 2 paleta jesienne. Halpern M. B., Cegielniana 51, meble. Hamer M., Sienkiewicza 39, maszyna do szycia. Horowicz S., Gdańska 37, kredens. Halpern M., Al. 1 Maja 19, kanapa. Hochneberg L., Cegielniana 53, meble. Hiler Ch., J. i Powodowski, Pomorska 115, szarpacz. Kempński J., Pomorska 107, szafa. Jelin M., Północna 10, meble. Jakubowicz J., Al. 1 Maja 9, garderoba. Janiszewski R., Ewangelicka 9, meble. Janowski I., Gdańska 37, meble. Kraft K., Zgierska 29, 1000 butelek wódki. Kornbrot S., Cegielniana 33, 15 stolików, 23 krzesła, lustro. Korngold M., Moniuszki 1, 31 stolików, 2 pianina, 191 krzesła. Klajn I., Północna 10, meble. Kalisz S., Zawadzka 39, meble. Koplowicz A., Kamienna 2, szafa. Kochańska J., Al. 1 Maja 7, meble. Kraut L., Cegielniana 5, tremo. Kon B. cta, 6-go Sierpnia 74, kasa ogniotrwała. Kalińska Ch., Nowaka 4, meble. Krzentowska A., Zawadzka 36, meble. Kauczuk A. M., Zawadzka 36, meble. Kaliński F., Nowomiejska 12, szafa. Kotlicki E., Piotrkowska 31, 4 paczki przedży. Liberman H., Północna 10, 250 but. spirytusu, 100 but. wódki. Lipski M., Cegielniana 41, meble. Lewkowicz J., Aleksandryjska 20, meble. Lubochiński M., Wolborska 28, meble. Lubochiński J., Wolborska 28, meble. Liberman H., Skwerowa 1, meble, kasa ogniotrwała. Lichtensztajn B., Piramowicza 4, pianino. Lipnowski P., Piotrkowska 24, 2 biurka. Laskier N., Al. 1 Maja 5, meble. Leszczyński P., Piotrkowska 31, tremo. Lewi B., Piotrkowska 64, maszyna do szycia. Lamus J., Piotrkowska 64, tremo. Lichtenberg B., Piotrkowska 64, kredens. Lichtenberg G. Ł., Piotrkowska 64, maszyna do szycia. Landsman A., Sienkiewicza 39, maszyna do szycia. Landsberg J., Zawadzka 36, meble. Landau M., Piotrkowska 66, meble, maszyna do pisania. Leman J., Piotrkowska 79, meble. Majerczyk J., Północna 18, meble. Miotelka B., Drewnowska 18, meble. Markowicz J., Zawadzka 28, meble, kasa ogniotrwała. Mihle H., Leszno 3, meble. Moszer D., Zawadzka 36, 10 korcy węgla, 180 kg. drzewa. Modzelewski M., 36, maszyna do szycia. Miętkiewicz I., Piotrkowska 64, waga. Nasielski A., Piotrkowska 9, meble. Nojmark M. F., Kamienna 7, meble. Olszer i Tyczka, Jakuba 14, 30 paczek przedży. Olszer I., Narutowicza 58, meble. Opatowski W., Cegielniana 56, meble. Pakuła I. M., Nowomiejska 26, meble. Petznik K., Młynarska 27, meble. Pietruszka F., Zawadzka 10, meble. Pinkusiewicz H., Nowomiejska 6, 40 kg. skóry. Przytek M., Kamienna 5, stół, maszyna do szycia. Pinkus I., Kilińskiego 37, szafa. Pastowska H., Cegielniana 59, maszyna do szycia, zegar. Poznarszson M., St. Rynek 2, meble. Prawic A., Pomorska 91, szafa, różny towar w sklepie. Rotlewi H., Północna 21, 60 tuz. damskich trykotów. Rotsztajn S., Wolborska 22, meble. Rozenal L. i Rajtenberg, Zawadzka 20, maszyna do pisania, stół, biurko, 4 platformy. Rozenblum M., Narutowicza 40, meble. Rabinowicz i Cukier E., Al. 1 Maja 39, meble. Rozenblum S., Zawadzka 23, meble, Rozenberg J., Szkolna 22, kredens. Rutka G., Al. 1 Maja 19, tremo. Regenweter B., Konstancyńska 36, lustro. Rapoport L., Al. 1 Maja, meble. Sztajnsznajder H., Południowa 3, meble, maszyna do pisania. Szmuklarski M., Aleksandryjska 18, meble. Skulski P., Cegielniana 59, meble. Szafrań S., Nowomiejska 4, 70 kg. skóry. Szymel J., Piotrkowska 36, meble. Serejski i Rapoport, Piotrkowska 60, 35 szt. towaru. Sztrowajns L., 6-go Sierpnia 32, tremo. Senderowicz M., Piotrkowska 64, szafa. Silman A., Sienkiewicza 39, zegar. Szenfeld J., Zawadzka 34, 2 lustra. Srebrnik M., Szkolna 25, kredens. Segal E., Zawadzka 34, szafa. Silberman F., Konstancyńska 35, 2 szaf. Stefański F., Konstancyńska 34, 4 bary bucików. Szeligowski A., Pomorska 71, meble. Tandetnik A., Północna 8, meble. Tenenbaum M., Zawadzka 34, 4 maszyny do gilz. Terkeltaub I., Południowa 29, meble. Trubowicz E., Ogródowa 11, stół. Taterkowski J., Piotrkowska 64, 20 lb. papieru. Tenenbaum M., Zawadzka 34, kredens, kasa ogniotrwała. Rapoport i Tenenbaum, Al. 1 Maja 9 | 19, tremo. Tajtel Ch., Konstancyńska 35, meble. Tyberg I. M., Konstancyńska 43, pianino. Tragarz M., Brzezińska 23, meble. Wajdenfeld F., Wolborska 28, meble. Warszawski N., Piotrk. 9, meble. Wasercug J., Kamienna 2, szafa, 30 gk. mydła, 10 kg. świec, 50 kg. cukru. Wajskol Ch., Kamienna 1, meble. Wrzoński S., Kamienna 1, meble. Wajnfeld I., Aleksandrowska 28, meble. Wysocki J., Zakątna 1, meble. Wiślicki S., Piotrkowska 64, szafa. Warszawski M., Sienkiewicza 67, szafa. Widman J., Sienkiewicza 39, garderoba. Woliński J., Gdańska 28, zegar. Wajnruter I., Konstancyńska 45, 2 kontuary, 5 szaf zegarkowych. Walrauch J., Konstancyńska 54, meble. Zajdman M., Piotrkowska 41, meble. Zytenfeld Ch., Narutowicza 6, meble, Zylber B., Kamienna 16, meble. Żółty S., Wschodnia 22, 2 krosna, meble, waga. Zelman H. H., Piotrkowska 65, kredens. Zajdler S., Sienkiewicza 64, 2 sza-

fy. Zand J., Gdańska 37, pianino. Adler S., Szkolna 23, szafa. Jaworski Z., Zawadzka 9, meble.

W dniu 14 maja r.b. między godz. 9-tą rano, a 4-tą po południu.

Aronowicz I., Piotrkowska 92, meble. Abersztajn A., Andrzeja 32, meble, kasa ogniotrwała. Arbus R., Kilińskiego 141, meble. Amdurski A., Al. Kościuszki 69, kredens. Bruski H., Piotrkowska 62, meble. Berman M., Piotrkowska 53, 109 but. wina, 50 but. koniaku, 50 but. likierów. Bieloński L., Piotrkowska 174, pianino. Baranowski J., Piotrkowska 109, 3 maszyny drukarskie. Beker R., Nowozarawska 13, szafa. Berlin A., Gdańska 72, pianino. Derdzikowski W., Wólczajska 156, meble. Etkind B., Piotrkowska 190, 5 warsztatów tkackich. Encmingier A., Sienkiewicza 50, meble, urządzenie sklepu. Elsner I., Andrzeja 36, 2 lustra, 7 płyt marmurowych, 5 szkła. Epsztajn M., Piotrkowska 61, pianino. Elsner A., Andrzeja 10, bilard. Grynspan W., Główna 50, meble. Grynberg B., Nawrot 2, meble, urządzenie sklepu. Górkowski T., Nawrot 11, meble, kasa ogniotrwała. Gingold P., Piotrkowska 82, meble. Goldlust B., Al. Kościuszki 32, maszyna do pisanie, 2 biurka. Goldlust J. Al. Kościuszki 32, meble. Golde H., Kilińskiego 113, meble. Henochowicz S., Główna 56, kasa ogniotrwała, meble. Hirsch H. L., Zgierska 116, biurko. Hajlborn S., Pańska 54, meble. Joskowicz P., Rokicińska 51, 4 worki mąki, worek faryny, pół worka cukru. Janiszewska S., Ewangelicka 9, szafa. Janowski S., Grabowa 19, 3 szafki, Janowski J., Franciszkańska 34, meble. Klauze K., Targowa 57, meble. Krumholz M., Piotrkowska 145, meble, 2 konie. Kapelusznik R., Sienkiewicza 52, meble. Kupisz A., Skierniewicka 10, szafa. Gajewska A., Przejazd 77, stół. Krysiak W., Błońska 25, szafa. Kawałek L., Andrzeja 4, 5 par bucików. Kanior A., Piotrkowska 47, 2 maszyny do pisanie. Kwaśner J., Nawrot 4, meble. Lashman S., Piotrkowska 54, meble. Lankof A., Wólczajska 157, meble. Lewandowicz J., Targowa 47, urządzenie sklepu. Lange H., Orla 12, pianino. Lange K., Piotrkowska 145, meble. Lewinson L., Sienkiewicza 34, tremo. Langier J., Przejazd 67, kanapa. Micenmacher S., Piotrkowska 166, meble. Miller G., Rokicińska 54, meble. Marks Z., Gdańska 152, meble. Matłacki I., Radwańska 69, meble. Matłacki T., pianino. Miński S., Główna 67, meble. Margufes L., Andrzeja 11, meble, kasa ogniotrwała. Minc G., Piotrkowska 191, meble. Maślich M., Płocka 42, szafa. Majcher E., Senatorska 26, meble. Miks Ł., Orla 9, tremo. Modrzewski W., Słowiańska 4, tremo. Marat J., Kaliska 30, zegar. Olszer I., Narutowicka 50, meble. Piotrkowski E., Andrzeja 36, pianino. Prece E., Gdańska 143, 2 pianina, biurko, tremo. Przeździecki W., Piotrkowska 108, meble. Pruszycki M., Piotrkowska 79, 30 par pantofli, 15 par obuwi. Przygoda H., Piotrkowska 120, meble. Pinczewski F., Andrzeja 4, kredens. Resner J., Kilińskiego 142, 10 work w mąki. Rakszyk A., Kilińskiego 133, meble. Rutkowski E., Rokicińska 57, meble, urządzenie sklepu. Romanowicz H., Główna 62, meble. Raczynski F., Radwańska 69, meble. Romiszowski W., Piotrkowska 116, meble. Repsztajn J., Piotrkowska 99, meble. Rozenblat L., Kilińskiego 115, meble. Ridel M., Nawrot 8, meble. Rubin Ch., Kilińskiego 88, meble, kasa ogniotrwała. Rajchsztajn M., Przejazd 36, meble. Ringard S., Andrzeja 28, kredens. Risman R., Al. Kościuszki 41, meble. Słama J., Radwańska 40, fortepian, biurko. Suwalski J., Radwańska 35, maszyna do bułek. Szyjewicz H., Piotrkowska 176, meble. Sandberg I., Piotrkowska 165, 40 par obuwia. Szulc R., Gdańska 112, 3 kredensy. Silberber M., Nawrot 7, meble, kasa ogniotrwała. Szwalbe Z., Piotrkowska 87, meble. Szreter, Przejazd 40, meble. Sztendel J., Kałna 56a, maszyna do szycia. Swiranowski M., Kilińskiego 130, 10 kg. przędzy. Taube H., Wodny Rynek 14, meble. Tempelhof A., Główna 7, meble. Tusk H., Piotrkowska 275, kredens. Usielski B., Główna 62, 480 but. wódek i likierów. Unger W., Piotrkowska 79, meble. SS-wie Ulrichsa F., Piotrkowska 142, meble, Wajs H., Andrzeja 24, meble. Wentland W., Nawrot 18, meble. Spadk. Wagnera A., Rokicińska 53, kasa ogniotrwała, urządzenie biura. Wende J., Kilińskiego 136, meble. Wolna I., Piotrkowska 122, 6 wózków dziecińczych. Wange, Piotrkowska 67, 2 garniry męskie. Zand F., Piotrkowska 41, meble, zegar. Zylberberg N., Sienkiewicza 74, lustro. Kac S., Andrzeja 4, fortepian. Lwow Józef, Gdańska 81, 2 biurka 4 osobowe.

OGŁOSZENIE.

Wydział Budownictwa Magistratu m. Łodzi ogłasza konkurs na stanowisko kierownika Oddziału Komunikacji. Wymagane są: 1) ukończenie studiów politechnicznych na Wydziale inżynierji lądowej, 2) praktyka 5-letnia. Do stanowiska przywiązane są pobory VI stopnia urzędników państwowych (II stopień w służbie miejskiej) oraz ustawowy dodatek komunalny. Termin składania ofert do dnia 20 maja r. b., termin objęcia stanowiska 1 czerwca r.b.

Łódź, dnia 6 maja 1926 roku.

Magistrat m. Łodzi.

Redaktor: **Bolesław Dudziński.**

Wydawnictwo Zarządu m. Łodzi